

אוזניים ארוכות

מ. סטאן
איורים ג'. מולדון



מהגינה וממשש בכפות רגליים את
אבני החצר, כאילו שוקל האם כדאי לו
בכלל לעבור כאן. ובאותו הזמן הוא
מביט על פלוק הקשור בשרשרת. הוא
עובר לידו ואז מסתובב עם אחוריו אל
פלוק, מניף את זנבו בקצב ודוחף
בראשו את דלתית האשנב שהבעלים
חתך במיוחד בשבילו.
לפעמים הבעלים (זה אני) מרשה
לפלוק להיכנס לחדר. אם הוא רואה
שם את החתול, ששוכב מגולגל כמו
עוגה באמצע המיטה של הבעלים וישן
בנחת, הוא נובח עליו. ויום אחד,
כשהבעלים לא היה בבית והחתול ישן
על המיטה, פלוק נעמד בחוץ על רגליו,
האחוריות, נשען על אדן החלון והציץ
פנימה. החתול ישן חזק. אבל לא רק
הכלב הציץ דרך החלון, אלא התרנגול,
שלוש תרנגולות והעזה גם, רצו לראות

"ראה מה עשית" אמרה ידידתי קוקו
"תמיד אמרתי לך לא להשאיר את
הכלב יחד עם החתול, אבל לא
הקשבת לי."
"אבל הרי לא השארתי אותם ביחד, כי
לפני שיצאתי לעבודה שניהם היו עוד
במקומותיהם, אבל כן.. לכלב פלוק
מלונה משלו במרכז החצר. הוא שם
לרוב קשור, ומשגיח
ביום ובלילה על
החצר. רק בחורף
מותר לו לשכב כאן
בבית, בסל שליד
המטבח.
תארו לכם! הגשם
יורד, קר והחתול
בצבע קפה בעל
אוזניים שחורות ועיניים כחולות נכנס



כל אחר הצהריים היה רתום לעגלת
העשבים והיה עייף מאוד. ועכשיו שאל
את השכנים הצהובים:

"למה הוא ישן כך? במה הוא עבד כל
כך קשה שהתעייף?"

האוגרים, שאספו כל היום הספקה
לחורף בשדה, סבלו מכאבי גב אחרי
סחיבת שקים, והיו אולי מעוצבנים
בגלל מזג האוויר הרע, ענו לו:

"במה הוא עבד? הוא לא צריך לעבוד
או לסחוב דבר. הוא מקבל אוכל
מהבעלים."

אבל התרנגולות קרקרו:
"ואולי הוא מטיל ביצים?"

והתרנגול הסביר:

"הוא לא יכול להטיל ביצים כמוכן, והוא
גם לא קורא כמוני!"

"שתוק! זו אשמתך" אמרו התרנגולות
"כי אתה לא קורא מספיק חזק והמסכן



את החתול הישן. כן, אפילו חילזון קטן
הופיע בחבורה ועלה גבוה על המטפס,
כדי לראות טוב יותר.

באו גם שני האוגרים הצהובים, שלא
יוצאים אף פעם לחצר כי מפחדים
מהחתול, ועלו על אדן של החלון השני.
בא גם החמור, נעמד על רגליו
האחוריות ונדחף בין שני האוגרים. הוא

לא שומע אתך ולא מתעורר!"
"מההה?! אפילו בעל הבית מתעורר
מהקריאה שלי. אפשר לשמוע אותה
שלשה קילומטר מכאן. ושעון מעורר
יכול להתקלקל, אבל הקול שלי לעולם
לא!"

והתרנגול התחיל לצעוק כל כך חזק
שכל העומדים



סביבו סתמו
את אוזניהם,
אבל החתול
הסתובב רק
לצדו השני.
ואז התרנגול
נתן קריאה
כזו
שהשמשות

נפלו מהמסגרות שלהן. החתול נבהל
וקפץ על ארבעת הרגליים. ואז ראה

את הפרצופים שהביטו עליו.
הוא כעס מאוד ודווקא על הכלב, כי
חשב שהוא האשם בכך שכל החיות
חושבות אותו לעצלן. ואחרי שהאמין כי
הכלב גרם לו בושות, החליט להתנקם
בו.

למחרת הוא הלך אל הכלב ואמר לו:
"ראה, אם הבעלים לא בבית ואתה
פנוי, חשבתי שארשה לך לישון במיטה
הגדולה. אבל קח דוגמה ממני ורחץ
את רגליך קודם, כי אחרת עלולים עוד
לכעוס עלי."

פלוק שמח כל כך על ההצעה שהפסיק
בכלל לחשוב בהגיון. כשהבעלים יצא
מהבית הוא רץ מיד אל אשנב של
החתול שבדלת. החתול היה כבר
מהצד השני של הדלת ואמר "הבעלים
חימם כל כך שאני צריך לפתוח את
האשנב ולאורר קצת את הבית."

הוא דחף את חציו פנימה, אבל נתקע
באשנב.
החתול עודד אותו כל הזמן.
"תמשיך, אל תוותר, נסה לדחוף את
עצמך יותר!"
פלוק התאמץ, אבל לשווא.
"אוריד לך קצת מהפרווה כי אתה שמן
מדי" קרא החתול. הוא רץ להביא
מספריים של בעלת הבית והתחיל
לגזור מפרוותו של הכלב. פלוק דחף



"אנא, תשאיר את האשנב פתוח!" אמר
הכלב ודחף פנימה את אפו.
"חכה" אמר החתול "קודם תראה לי
את הרגליים שלך!"
פלוק דחף פנימה רגל אחרי רגל לפי
הסדר, אבל החתול לא היה מרוצה.
"הרגל



השמאלית
אחורית שלך לא
נקייה מספיק.
חזור לצינור
ההשקיה בגינה
ורחץ אותה עוד
פעם היטב."
הכלב רץ ורחץ

שוב את רגליו, ואחר כך לחץ על
דלתית האשנב ודחף פנימה את ראשו,
אבל לא היה יכול לעבור. האשנב לא
התאים לרוחב הגוף שלו. במאמץ גדול

אותו ואחר כך הבאתי אותו לספר הכלבים. הוא נשאר בבית עד שהפרוזה צמחה שוב. לכן לכלב שלי אוזניים כאלה ארוכות... אבל זה הולם אותו מאוד!"
"כן" אמרה גם קוקו "אבל מה עשית לחתול?"
"החתול? את יודעת איך זה כשאתה חוזר עייף הביתה מהעבודה, והחתול קופץ לך על הברכיים ומתחיל לגרגר.." "אני יודעת."



את עצמו עוד קצת, אבל נתקע בתוך האשנב כל כך חזק שלא יכול היה לזוז לא קדימה ולא אחורה.
ואז החתול הסתכל בשעון והתחיל לילל:
"וי! וי!, הבעלים יחזרו עוד מעט! אם הם יתפסו אותנו יכעסו עלינו מאוד!"
והוא התחיל למשוך את הכלב פנימה באוזניו. פלוק לא השמיע מילה ונתן לו למשוך באוזניו, כדי להשתחרר מהר ככל האפשר מהמצב הביש. החתול משך, פלוק נתן לו למשוך עוד יותר חזק, ומרוב פחד לא הרגיש בכלל כאבים.
כשחזרתי הביתה מצאתי את פלוק תקוע בתוך האשנב, עם פרווה גזורה ועם אוזניים ארוכות כמו אצל כלב קוקר-ספניאל.
חתכתי את האשנב במסור כדי לשחרר